

Representantforslag 41 S

(2009–2010)

fra stortingsrepresentantene Per Arne Olsen, Harald T. Nesvik og Christian Tybring-Gjedde

Dokument 8:41 S (2009–2010)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Per Arne Olsen, Harald T. Nesvik og Christian Tybring-Gjedde vedrørende skattefritak for arbeidsgiverbetalte behandlingsforsikringer og treningskort

Til Stortinget

Bakgrunn

Sykefraværet i arbeidslivet har den siste tiden, med rette, blitt belyst av både politikere og media. Gjennomsnittlig ventetid i sykehuskø i Norge har ifølge NPR (Norsk pasientregister) økt de senere årene, samtidig som antall pasienter i kø har økt med om lag 60 000 i årene 2006–2010. Sykefraværet er en utfordring, både med hensyn til de økte offentlige utgiftene og til arbeidsgivers situasjon. Slike hensyn er spesielt viktige i økonomiske nedgangstider, da bedriftenes marginer ofte er svært små.

Tegning av helseforsikring bidrar til at den som tegner forsikringen, avlastet det offentlige helsevesen og sparer samfunnet for store utgifter. Helseforsikringen øker arbeidstakerens generelle trivsel og trygghet og øker arbeidslivets effektivitet ved at arbeidstakere som blir syke eller skadet, får rask og dekkende behandling og slipper lang ventetid i kø. Dermed reduseres sykepengeutbetalinger både for private og offentlige arbeidsgivere og folketrygden.

I dag betales det arbeidsgiveravgift for forsikringspremien arbeidsgivere betaler for å forsikre sine ansatte. Arbeidstakerne, på sin side, betaler skatt av forsikringspremien fordi denne anses som et lønns gode for arbeidstakeren. Nettopp beskatningen av private helseforsikringer fører til at en rekke arbeidsgivere lar være å tegne slike forsikringer.

Statens inntekter fra arbeidsgiveravgift og personskatt på helseforsikringer utgjør i dag et relativt beskjedent antall millioner kroner. Et bortfall av arbeidsgiveravgift og personskatt på behandlingsforsikringer vil således innebære et beskjedent brutto proveny tap for staten. Til gjengjeld må det forventes at omfanget av private behandlingsforsikringer vil øke, og dermed føre til besparelser for private arbeidsgivere og staten, både som arbeidsgiver og gjennom folketrygden.

Tilbydere av private helseforsikringer har behandlingssikringer og garanterte ventetidsreduksjoner når det gjelder offentlige sykehusinnleggelses. Tilbydere av private helseforsikringer benytter i stor utstrekning behandlingsskapasitet i utlandet og ved innenlandske private sykehus. Alle, også de som ikke har privat behandlingssikring, rykker dermed frem i ventekøen for innleggelses og/eller behandling. Undersøkelser viser at kort ventetid og dermed raskere behandling av pasienter også gir kortere rekonvalesensperioder og redusert risiko for uførepen sjonering.

Forslagsstillerne understreker at Fremskrittspartiet gjentatte ganger har foreslått å likestille private og offentlige helsetilbud, men registrerer dessverre at kapasitet hos private tilbydere reduseres, som følge av at omfanget knyttet til avtaler med det offentlige er redusert.

Staten, som arbeidsgiver og gjennom folketrygden, samt private arbeidsgivere og offentlige og private arbeidstakere, vil alle vinne – både helsemessig og økonomisk – på å frita private helseforsikringer for arbeidsgiveravgift og personskatt.

Treningskort betalt av arbeidsgiver

Forslagsstillerne viser videre til den beskatning som belastes arbeidsgivere og arbeidstakere knyttet til arbeidsgiverbetalte treningskort. Dette er, slik for-

slagsstillerne ser det, en unødvendig hindring knyttet til å få flere arbeidstakere i aktivitet. Sett i lys av det økende sykefraværet og de økende folkehelseproblemene bør det legges til rette for arbeidsgiverbetalt treningsavgifter for ansatte, uten at dette skattlegges.

Forslagsstillerne ser heller ingen prinsipiell forskjell på at regjeringsmedlemmer og stortingsrepresentanter fritt kan benytte treningsrom og øvrige fasiliteter som eksisterer i departementene og Stortinget, sammenlignet med om en småbedriftsleder investerer i sine ansatte gjennom å tilby gratis treningskort ved et treningssenter, eller at kommuner velger å gi sine ansatte årskort til sine kommunale svømmebasseng.

Forslagsstillerne er av den oppfatning at dette vil bidra til økt fysisk aktivitet, redusere sykefraværet samt bedre effektiviteten i privat og offentlig sektor.

Forslagsstillerne viser til fokuset som har vært knyttet til forebygging av sykdom. All erfaring tilsier at økt fysisk aktivitet fører til bedre helse for den enkelte. Bedre helse vil igjen høyst sannsynlig føre til redusert sykefravær. Man vil derfor kunne forvente reduserte offentlige utgifter både grunnet redusert behov for helsetjenester og reduserte utbetalinger av sykepengen.

Behandling av sykdom betalt av arbeidsgiver

Forslagsstillerne er kjent med at behandling betalt av arbeidsgiver medfører skatteplikt. For eksempel medfører dette at en arbeidstaker som er sykmeldt i påvente av en operasjon, vil bli fordelsbeskattet dersom arbeidsgiver velger å betale for en operasjon i ut-

landet, eller hos private aktører i Norge. Videre medfører dette at arbeidsgiver er pliktig til å betale arbeidsgiveravgift for dette velferdstiltaket, til tross for at tiltaket ville medført at arbeidstakeren hadde kommet raskere tilbake i jobb. Videre vil et slikt tiltak innebære at offentlige utgifter knyttet til sykelønnsordningen reduseres. Det vises i denne sammenheng til de lange ventetidene for mange operasjoner og behandlinger i det offentlige helsevesenet.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

1. Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2010 fremme forslag om å unnta private helseforsikringer fra arbeidsgiveravgift og personbeskatning med virkning fra senest 1. juli 2010.
2. Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2010 fremme forslag om å unnta arbeidsgiverbetalte treningskort fra arbeidsgiveravgift og personbeskatning med virkning fra senest 1. juli 2010.
3. Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2010 fremme forslag om å unnta behandling av sykdom, betalt av arbeidsgiver, fra arbeidsgiveravgift og personbeskatning, med virkning fra 1. juli 2010.

7. januar 2010